

Hænder. I Overeensstemmelse med denne Synsmaade har Udvalget i sit Forslag udtrykkelig fordret, at Initiativet til heromhandlede Lov skal udgaae fra Kongen. Det vil vel ikke lettelig forekomme, at det private Initiativ skulde blive benyttet i en Sag af denne Natur, og Bestemmelsen kunde forsaavidt synes overflødig, men man har dog meent at burde opstille den netop for at antyde den Bægt, som Kongens Stemme ved Formyndersregjeringens Bestikkelse bør have.

Skjøndt Udvalget, som det vil sees, kun i enkelte Punkter er i Uoverensstemmelse med Regjeringens Forslag, har det, da disse Uoverensstemmelser medføre endeel Smaaændringer og tildeels anbefale en noget forskjellig Orden i Fremstillingen, troet det rigtigst for Oversigtens Skyld at foreslaae nedenfor følgende Affattelse af Lovudkastet, saaledes som det med Udvalgets Ændringer vil komme til at see ud. Men forinden skal der gøres nogle Bemærkninger til de enkelte Paragrapher.

Til § 1.

Det forekommer Udvalget naturligt at begynde med at opstille de Tilfælde, hvor en Rigsforstander eller et Rigsforstanderskab skal bestikkes (Udvalgets Forslag §§ 1, 2 og 4), derefter angive Paagjældendes Egenstaber, Forpligtelse til Edsafleggelse og Retstillig, (§§ 5, 6 og 7) og endelig at omhandle Rigsforstanderskabets Dphør (§ 8).

I § 1 af Udvalgets Forslag omhandles de Tilfælde, hvor det, efterat en Konge har tiltraadt Regjeringen, bliver nødvendigt at træffe Foranstaltninger til Regjeringens Førelse ved Andre i hans Navn. I Henseende til Lovforskriftens Indhold slutter man sig ganske til Regjeringsforslaget, og de opstillede Regler stemme overeens med dettes §§ 2 og 3. Kan og vil Kongen træffe Bestemmelse om Regjeringsførelsen, staaer dette i hans Magt; han er kun indskrænket derved, at han, naar Thronfølgeren er myndig, tilstede og ikke ved Sygdom forhindret, ikke kan bestikke nogen Anden til Rigsforstander. Kan Kongen ikke tage heromhandlede Bestemmelse, eller forsømmer han det, maa Statsraadet indkalde den forenede Rigsdag; denne maa da overveie Forholdet, og hvis

Nødvendigheden af at træffe overordentlige Foranstaltninger til Regjeringens Førelse anerkendes, vælge en Rigsforstander eller et Rigsforstanderskab, hvis ikke Thronfølgeren er myndig, tilstede og ei ved Sygdom forhindret, i hvilket Fald han udenvidere tiltræder Regjeringen.

Udvalget har tilladt sig at foreslaae en Tilføielse til disse Bestemmelser, som ikke findes i Regjeringens Forslag, men som dog maa siges at være ganske stemmende med dets Aand og Grundsætninger, nemlig den, at Thronfølgeren, selv om han ikke fra Begyndelsen har kunnet overtage Rigsforstanderskabet, dog, dersom Hindringen herfor senere hæves, s. Ex. derved, at han opnaaer Myndighedsalderen, kommer hjem eller bliver rask, skal overtage Regjeringens Førelse. Den eller de, der have havt Regjeringen ihænde, maa alfsaa i et saadant Tilfælde overgive den til Thronfølgeren, for at han kan fungere som Rigsforstander, saalænge der er Nødvendighed for en saadan.

Til § 2.

Det Fornødne til Forklaring af denne Paragraph er meddeelt ovenfor.

Til § 3.

Paa Grund af dens note Forbindelse med § 2 indflydes denne Paragraph her. Den stemmer iøvrigt ordret med Regjeringsforslagets § 5.

Til § 4.

I denne Paragraph omhandles det Tilfælde, som Regjeringsforslagets § 8 har for Die, nemlig at Thronfølgeren ved Kongens Død er fraværende fra Landet. Udvalget er enigt i, at Statsraadet i et saadant Tilfælde maa sammenkalde Rigsdagen, for at denne i en forenet Samling kan bestemme, inden hvilken Tid Thronfølgeren maa vende tilbage for at overtage Regjeringen. Men iøvrigt tillader Udvalget sig at foreslaae en noget forandret Affattelse af Paragraphen, idet det ønskes udtalt, at den forenede Rigsdag tillige skal bestemme, om Statsraadet eller en Rigsforstander (eller et Rigsforstanderskab) skal føre Regjeringen, medens den Frist løber, som er sat Thronfølgeren, ved hvilken Afgjørelse det formeentlig vil komme i væsentlig Betragtning,